

Buffalo :: Bill

Hrdina divokého západu.

Junáci se zdvořile poklonili a odešli, hluboko dojati touto návštěvou u podivohodné mladé dámky.....

"Franku, o živý svět bych ne položil stébla do cesty tohoto skvostného děvčete!" řekl Buffalo Bill, když se vrátil do jeho světnice.

"A já bych dal život za to, abych od ní odvrátil všecky zármutek!" odvětil bílý bobr.

"Ostatně se mi zdá, že ta její lásku k měmennému bratrovi není tak horoučka. Nebylo vám nápadno, že až ku podluv chladně hledí vstří jeho nastávající popravě? Najednou klade váhu jen na to, aby se nikdo nedověděl o jejich přibuzenském svazku. — Co tomu říkáte?"

"Inu, milý Bille Cody, abych řekl pravdu, již jsem o tom také přemýšlel."

"A já jsem si již utvořil svůj úsudek."

"Máte snad nějaké podezření?"

"Mám!"

"Jaké pak?"

"Že přece jest pořád pomyslí na to, aby Hedvábného Samu lítí vysvobodila."

To je možná!" zamručel doktor Powell zádumčivě. "Jakživ jsem neviděl tak chytré ženy, jako jest ona, a myslím, že by bylo po čertech nevděčnou úlohou, zbraňovat ji, vzala-li si do hlavy nějaký sebe zbrklejší plán!"

"Je podle slov písma mírná jako holubička, ale hladká jako had!" přisvědčil Buffalo Bill.

Zůstali ještě druhý den v Red Pocketu, protože byla právě neděle.

Jedním z nejpřísnějších zákazů krásné Bonnie bylo, aby herma "u modrého d'ábla" zůstala po celou neděli zavřena. Všichni mifromilovní spoluobčané byli již to nemálo povíděni, jsouce rádi, že aspoň jeden den v týdnu je pokoj od krikounů a rváčů, kteří neděli obvykle přespávali, aby jim lépe utekla.

Čím děle doktor Powell s Billem Codym pozorovali neobyčejnou dívku, jež drobnýma rukama řídila osud celé osady, tím více se ji obdivovali — ale také tím častěji nad ní kroutili hlavami.

Vzor své životní zkušenosti a znalosti lidí nemohli si učinit jasný úsudek o této záhadné bylosti.

Už celá její mluva svědčila o vzdělané dámě, která vyrostla v nejlepší velkoměstské společnosti.

Bylo viděti, jak je šťastna, mohou mluvit o věcech, které se netýkají její hostinské živnosti, hry v karty, sázeckých a jiných jevů drsného západního života.

Když se s ní důstojníci v neděli večer loučili, chtějíce se hned časné ráno vydati na zpáteční cestu do pevnosti, otázala se jich s potutelným úsměvem:

"A nevezí za tímto náhlým odjezdem úmysl, abyste se mi přece zase pověsil na paty a zdaleka mne pozorovali?"

"Ne, ani nám nenapadne!" zjela rozhodná odpověď slavného zvěda.

"To mne velice těší, neboť bych ráda, abychom zůstali dobrými přáteli!"

"Co mne se týče, já si také nepřejí nic jiného!" řekl Buffalo Bill vřele.

"A co vy, milý doktore?" obrátila se Bonnie k bílému bobroví.

"Myslím, že i s vaším přítelestvím mohu směle počítati! — Uprímně řečeno, pánonové, ode mne se nikdy nedočkáte, abych vám zpásobila se bě menší nesnáze. A když se stalo, že bych vám přece musela vypořádat s válcem — pak vězte, že budu bojovat jen lítí, nikdy kvávým násilím!"

"Ó běda!" zvolal doktor Powell žertovně. "Pak nám nezbývá, než abyhom se zrovna vzdali jako přemoženi. Neboť proti ženské lítě ještě žádný muž níčeho nepořídil."

Krásná Bonnie se veselé zasmá-

well, ranhojíč státní jízdy v pevnosti, a tento pán je William Cody, zvaný Bufalo Bill, náčelník armádních zvědů. Oba pak jsou chrabí junáci, kterým daleko síroko mení rovná!"

Pánoval se vzájemně poklonili a oba důstojníci zustali již u kočáru, až dorazil do pevnosti.

Pocestný, který se představil jako Jindřich Ray, činil dojem pojednáního, počestného člověka. Kromě toho se zdálo, že není baba, spíše naopak. Pomoc jeho by v čas nouze zajistě byla vydala za dva.

Byl neobyčejně silně, pěkně urostlý postavu; mluvil rád, ale docela rozumně; a provázel řečí živými posupty, prozražujícími bezstarostného obyvatele východu. Za to pronikavý pohled jeho byl obrácen se krásná žena zase k slavnému junákovi. "Dobře vám, že byste se rád dověděl, hodlám-li ještě svého bratra vysvoboditi nebo ne. Máte k tomu zajisté právo, ale ujišťuji vás, že jsem již vykonala všechno, co bylo v mé možnosti."

"A zvítězila jste — nebo jste byla poražena?" zeptal se slavný zvěd s úsměvem.

"To docela ponechávám vašemu úsudku, milý pánonové!" odpověděla Bonnie vyhýbavě.

Stiskla jím ruce a srdečně se s nimi rozloučila.

Když důstojníci chtěli správci hotelu zaplatit svůj rád, dověděli se, že jak soukromí hosté majitelé nejsou nic dlužni.

Nezbývalo jim než pohostinství přijati.

Časné ráno byla jim do světnice přinесena ještě snídaně. Hned po ní vyvihli se oba junáci na sedla a za malou chvíli měli Red Pocet za sebou.

Když jeli kolem popravčí rokly, bezděčně stanuli a zahleděli se na četné náhrobky, pod nimiž odpovídaly nešťastnici, jež náhlé hrdelní právo divokého západu předčasně uklidilo s povrhem zemského ho.

Oči jejich padly na dva čerstvé hroby.

Byly to zajisté hroby posledně popravených zlosynů — Toma a Jerryho.

"Hledej, milý příteli!" zamručel Buffalo Bill. "Jíž po druhé noci nescházelé mnoho, že bych se byl položil k trvalému odpočinku mezi tímto vyrvelem!"

"Opravdu, neměl jste k němu daleko!"

"Po prve mne vysvobodil Dick z moci Prašivého Petra a jeho roty — tentokrát máte jen vy hlavní zísluha, že mne zlotřil, Hřímalen poštvaná luza neoběsila!"

"Dobrá, ale Bonnie nás zachránila, oba dva!" odpověděl doktor Powell skromně.

Když se již blížili k pevnosti, za slechli za sebou známý ráchot užidéjšího poštovního kočáru.

Počkali na něj.

Za několik minut vynořil se kočár z lesa, a to tak blízko, že zcela dobré rozeznávali na kozlíku Havla Podkova, vedle něhož seděl jakýsi cizinec.

Detectiv z Chicaga.

"Hej, doktore Powelle, jak se vám daří — i vám, Bille Cody?" volal na ně poštovský pacholík Havla.

"Děkuji, dobré — a doufám, že vám těží!" odpověděl Buffalo Bill. "Nepotkal jste cestou zase nějakého bludného loupežníka?"

"Haha, ani památky! — Ale dobré, že jste vzpomněl. V kočáru vezu chlapa, který mně vystoupil v cestu, když jsem jel na východ. — Nu, však se na něho zajistě ještě pamatuje!"

Pamatuj si, Havle! Avšak zdá se mi, že kromě něho máte ještě více pohostiných?"

"Tři, pane Cody! — Pána, který sedí vedle mne, nemám čest srozíti, sice bych vám ho již byl představil."

Cizinec na kozlíku pokládal to za nepříme vyzvání, aby se důstojníkům představil sám.

"Mé jméno jest Ray — Jindřich Ray!" řekl s netvornou poklonou.

"Aha, již se pamatuji!" zvolal poštovský pacholík. "Vaši soudruhové, kteří sedí v kočáru, několikrát vás tak jmenovali. — Nuže,

pane Rayi, tohle je doktor Po-

well, ranhojíč státní jízdy v pevnosti, a tento pán je William Cody, zvaný Bufalo Bill, náčelník armádních zvědů. Oba pak jsou chrabí junáci, kterým daleko síroko mení rovná!"

Podepsán byl tajemník hlavního vojenského velitelství v Chicagu. Plukovník Wood v nesmírném úžasu zdivil oči z listiny, kterou rozpačitě obrázel na všechny strany.

"Toť zase něco docela nového, co si chytí pánoval v Chicagu vymyslel!" zamručel nevyle. "Pěkně děkuji, budeme-li muset každého zloděje, kterého zde dopadneme, napřed poslati k prohlídce do Chicagu nebo Běh v kam jinam!

Prosím, zde jest vaše legitimace!" obrátil se k Rayovi, vracejíce mu jeho průvodní list. "Poznám v ní, že ještě skutečně zřízenec trestního soudu v Chicagu."

Plukovník se vzájemně poklonili a oba důstojníci zustali již u kočáru, až dorazil do pevnosti.

Pocestný, který se představil jako Jindřich Ray, činil dojem pojednáního, počestného člověka. Kromě toho se zdálo, že není baba, spíše naopak. Pomoc jeho by v čas nouze zajistě byla vydala za dva.

Byl neobyčejně silně, pěkně urostlý postavu; mluvil rád, ale docela rozumně; a provázel řečí živými posupty, prozražujícími bezstarostného obyvatele východu. Za to pronikavý pohled jeho byl obrácen se slavnému junákovi. "Dobře vám, že byste se rád dověděl, hodlám-li ještě svého bratra vysvoboditi nebo ne. Máte k tomu zajisté právo, ale ujišťuji vás, že jsem již vykonala všechno, co bylo v mé možnosti."

Plukovník se vzájemně poklonili a oba důstojníci zustali již u kočáru, až dorazil do pevnosti.

Pocestný, který se představil jako Jindřich Ray, činil dojem pojednáního, počestného člověka. Kromě toho se zdálo, že není baba, spíše naopak. Pomoc jeho by v čas nouze zajistě byla vydala za dva.

Byl neobyčejně silně, pěkně urostlý postavu; mluvil rád, ale docela rozumně; a provázel řečí živými posupty, prozražujícími bezstarostného obyvatele východu. Za to pronikavý pohled jeho byl obrácen se slavnému junákovi. "Dobře vám, že byste se rád dověděl, hodlám-li ještě svého bratra vysvoboditi nebo ne. Máte k tomu zajisté právo, ale ujišťuji vás, že jsem již vykonala všechno, co bylo v mé možnosti."

Plukovník se vzájemně poklonili a oba důstojníci zustali již u kočáru, až dorazil do pevnosti.

Pocestný, který se představil jako Jindřich Ray, činil dojem pojednáního, počestného člověka. Kromě toho se zdálo, že není baba, spíše naopak. Pomoc jeho by v čas nouze zajistě byla vydala za dva.

Byl neobyčejně silně, pěkně urostlý postavu; mluvil rád, ale docela rozumně; a provázel řečí živými posupty, prozražujícími bezstarostného obyvatele východu. Za to pronikavý pohled jeho byl obrácen se slavnému junákovi. "Dobře vám, že byste se rád dověděl, hodlám-li ještě svého bratra vysvoboditi nebo ne. Máte k tomu zajisté právo, ale ujišťuji vás, že jsem již vykonala všechno, co bylo v mé možnosti."

Plukovník se vzájemně poklonili a oba důstojníci zustali již u kočáru, až dorazil do pevnosti.

Pocestný, který se představil jako Jindřich Ray, činil dojem pojednáního, počestného člověka. Kromě toho se zdálo, že není baba, spíše naopak. Pomoc jeho by v čas nouze zajistě byla vydala za dva.

Byl neobyčejně silně, pěkně urostlý postavu; mluvil rád, ale docela rozumně; a provázel řečí živými posupty, prozražujícími bezstarostného obyvatele východu. Za to pronikavý pohled jeho byl obrácen se slavnému junákovi. "Dobře vám, že byste se rád dověděl, hodlám-li ještě svého bratra vysvoboditi nebo ne. Máte k tomu zajisté právo, ale ujišťuji vás, že jsem již vykonala všechno, co bylo v mé možnosti."

Plukovník se vzájemně poklonili a oba důstojníci zustali již u kočáru, až dorazil do pevnosti.

Pocestný, který se představil jako Jindřich Ray, činil dojem pojednáního, počestného člověka. Kromě toho se zdálo, že není baba, spíše naopak. Pomoc jeho by v čas nouze zajistě byla vydala za dva.

Byl neobyčejně silně, pěkně urostlý postavu; mluvil rád, ale docela rozumně; a provázel řečí živými posupty, prozražujícími bezstarostného obyvatele východu. Za to pronikavý pohled jeho byl obrácen se slavnému junákovi. "Dobře vám, že byste se rád dověděl, hodlám-li ještě svého bratra vysvoboditi nebo ne. Máte k tomu zajisté právo, ale ujišťuji vás, že jsem již vykonala všechno, co bylo v mé možnosti."

Plukovník se vzájemně poklonili a oba důstojníci zustali již u kočáru, až dorazil do pevnosti.

Pocestný, který se představil jako Jindřich Ray, činil dojem pojednáního, počestného člověka. Kromě toho se zdálo, že není baba, spíše naopak. Pomoc jeho by v čas nouze zajistě byla vydala za dva.

Byl neobyčejně silně, pěkně urostlý postavu; mluvil rád, ale docela rozumně; a provázel řečí živými posupty, prozražujícími bezstarostného obyvatele východu. Za to pronikavý pohled jeho byl obrácen se slavnému junákovi. "Dobře vám, že byste se rád dověděl, hodlám-li ještě svého bratra vysvoboditi nebo ne. Máte k tomu zajisté právo, ale ujišťuji vás, že jsem již vykonala všechno, co bylo v mé možnosti."

Plukovník se vzájemně poklonili a oba důstojníci zustali již u kočáru, až dorazil do pevnosti.

Pocestný, který se představil jako Jindřich Ray, činil dojem pojednáního, počestného člověka. Kromě toho se zdá